

Editor: Luminița Bratu
Copertă: Flory Preda
Tehnoredactare: Gabriela Stan
Corectură: Georgeta Nicolae

We know
books

Titlul original: CONVOLUTED UNIVERSE VOL.2
Copyright © 2005, 2007 Dolores Cannon
First edition-2005, revised 2007-Ozark Mt. Publishing, Inc.

Copyright © 2026 Editura Prestige
pentru ediția în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CANNON, BOLORES

Universul complicat/Dolores Cannon. - București: Prestige, 2025-
5 vol.

ISBN 978-630-332-135-6

Vol. 2. - 2025. - ISBN 978-630-332-310-0

2

TOATE DREPTURILE, REZERVATE.

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi utilizată sau
reprodusă în vreun fel fără permisiunea scrisă a editurii,
cu excepția citatelor scurte, încorporate
în articole critice sau în recenzii.

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

DOLORES CANNON

UNIVERSUL COMPLICAT

VOLUMUL 2

Traducere de Irina Chirica

PRESTIGE
București - 2026

SECȚIUNEA 1

Beneficiile terapiei vieților trecute

CAPITOLUL 1	
Începuturile mele în domeniul hipnozei	12
CAPITOLUL 2	
Terapia normală a vieților trecute	27

SECȚIUNEA 2

Cunoașterea străveche și civilizațiile trecute

CAPITOLUL 3	
Oamenii-pisică (un alfel de Sfinx)	56
CAPITOLUL 4	
Zeița Isis	88
CAPITOLUL 5	
Orașul ascuns	110
CAPITOLUL 6	
Salvați din Atlantida	134
CAPITOLUL 7	
Cunoașterea străveche	156
CAPITOLUL 8	
Transportați în siguranță	197

SECȚIUNEA 3

Ființele avansate și karma

CAPITOLUL 9	
Copiii creează Karma	210
CAPITOLUL 10	
Viața în corpuri care nu sunt de om	236

CAPITOLUL 11	
Străin pe Pământ	249

CAPITOLUL 12	
Lucrul în timpul stării de somn	266

CAPITOLUL 13	
Primul din cei șapte	301

CAPITOLUL 14	
Ființele avansate	338

SECȚIUNEA 4

Înțelepții

CAPITOLUL 15	
În amintirea Înțeleptului	374

CAPITOLUL 16	
În căutarea Înțeleptului	394

SECȚIUNEA 5

Alte planete

CAPITOLUL 17	
Viața pe alte planete	420

CAPITOLUL 18	
Planeta cu Soarele purpuriu	431

SECȚIUNEA 6

Portaluri în timp

CAPITOLUL 19	
Gardianul Portalului	458

CAPITOLUL 20	
Aborigenul	483

CAPITOLUL 21	
Portaluri ale timpului pentru ființele din viitor (călători în timp)	511

CAPITOLUL 22	
Mistere	536
CAPITOLUL 23	
O altă ființă din energie	573
CAPITOLUL 24	
Dacă gândești, crezi.....	587
CAPITOLUL 25	
O ființă din energie creează	605
CAPITOLUL 26	
O ființă-creator se întoarce acasă	633

SECȚIUNEA 8

Ne scufundăm în profunzime

CAPITOLUL 27	
Visătorul visează visul	654
CAPITOLUL 28	
O altă alternativă pentru Fenomenul Walk-in (Cel ce intră)	674
CAPITOLUL 29	
Sufletul cu multe fațete	703
CAPITOLUL 30	
Noul Pământ	747
CAPITOLUL 31	
Finalul	795
Despre autoare	803

Autoarea acestei cărți nu dă sfaturi medicale și nu prescrie utilizarea vreunei tehnici ca formă de tratament, pentru probleme fizice sau medicale. Informațiile medicale incluse în această carte au fost preluate din consultațiile și sesiunile individuale ținute de Dolores Cannon cu clienții săi. Ele nu sunt destinate pentru stabilirea unui diagnostic medical de niciun fel sau pentru a înlocui sfatul sau tratamentul medical oferit de medicul dumneavoastră. Prin urmare, autorul și editorul nu își asumă nicio responsabilitate, pentru interpretarea sau utilizarea informațiilor de către orice persoană.

Toate eforturile au fost depuse, pentru a proteja identitatea și confidențialitatea clienților implicați în aceste sesiuni. Locația în care s-au desfășurat sesiunile este exactă, dar au fost folosite doar prenume, care au fost modificate.

ÎNCEPUTURILE MELE ÎN DOMENIUL HIPNOZEI

Aventurile mele în domeniul hipnozei au mai produs încă douăsprezece cărți în afară de aceasta. De multe ori, mă simt ca personajele din Star Trek, care merg acolo unde nu au mai ajuns oamenii. Am călătorit prin timp și spațiu, ca să explorez istoria trecutului și posibilitățile viitorului. Am călătorit pe planete necunoscute și în dimensiuni necunoscute și am conversat cu multe specii, așa-numite „extraterestre”. Am văzut minunile civilizațiilor pierdute și am primit informații despre dispariția lor. Toate astea s-au realizat fără a se folosi mașina timpului, atât de des întâlnită în science-fiction. Singurul lucru necesar pentru această muncă plină de aventură este utilizarea minții umane. Tot ce este cunoscut și necunoscut se află în adâncimile inconștientului și așteaptă să fie descoperit. Aceasta este munca mea și pasiunea mea. Mă consider reporterul-investigator, cercetătorul „cunoașterii pierdute”, deși cea mai mare parte din munca mea este hipnoterapia prin regresie în vieți trecute. Consider că munca mea constă în abordarea a ceea ce este necunoscut, pentru că am descoperit o tehnică de hipnoză prin care pot fi sondate și examinate domenii misterioase, care încă nu au fost explorate.

Am început să explorez acest domeniu și nu după mult timp am descoperit că munca mea mergea în direcția „cunoașterii pierdute”, numită astfel, pentru că mi-am

dat seama că descopeream informații care au fost uitate, îngropate sau nu au fost niciodată cunoscute. Ne mutăm într-o lume nouă, într-o nouă dimensiune, unde aceste informații vor fi apreciate și aplicate. Ele au fost îngropate și pierdute din diferite motive. Multe civilizații pierdute și-au folosit în mod greșit puterile și nu au apreciat ceea ce au realizat, astfel încât li s-a luat cunoașterea. Poate că a venit vremea ca aceste talente, aceste puteri și această cunoaștere să reapară și să fie apreciate și aplicate din nou în vremurile noastre.

Desigur, obiectul principal al muncii mele este terapia și ajutorarea oamenilor, ca să-și revină și să-și rezolve problemele. Dar cea mai antrenantă parte a muncii mele, care îmi aduce cea mai mare împlinire, am putea spune cireașa de pe tort, este descoperirea istoriei, este aducerea de informații și de teorii noi în vremurile noastre. E ca și cum ai descoperi o comoară ascunsă. Se spune că nimic nu e nou sub soare. Noi doar recupe-
răm cunoașterea pe care am mai avut-o în alte vieți, dar am uitat-o de-a lungul eonilor de timp. De-a lungul muncii mele, am descoperit că această cunoaștere nu a fost cu adevărat uitată, pentru că a fost înmagazinată în băncile de computer ale minții subconștiente. Ea așteaptă doar momentul potrivit, pentru a fi readusă la lumină. Asta am încercat eu să fac, în munca mea cu hipnoza.

Eu țin prelegeri peste tot prin lume, în care îmi prezint cărțile. Întotdeauna încep prezentarea cu o scurtă trecere în revistă a istoricului meu personal, astfel încât publicul să înțeleagă cum am obținut informațiile prezentate în cărți. Am fost acuzată că am inventat cazurile din cărți și mi s-a spus că sunt o scriitoare de ficțiune. Ar fi grozav dacă aș putea să inventez materialul despre care scriu, în loc să mă rezum doar să

raportează faptele ce ies la lumină, când clienții mei se află în transă adâncă. Am descoperit un mod de a deschide proverbiala Cutie a Pandorei. Materialul continuă să curgă din subconștientul clienților. Tot ce trebuie să fac este să organizez informațiile și să le transpun apoi în cărțile mele, iar asta nu este o sarcină mărunță.

Rădăcinile mele în domeniul hipnozei merg înapoi în anii '60. Am lucrat în acest domeniu timp de aproximativ patruzeci de ani. La începutul muncii mele, procesul de inducție dura mult timp și era plictisitor. Se folosea metoda „uită-te la obiectul ăsta strălucitor” și ți se legăna în față un ceas sau un alt obiect, iar hipnoterapeutul prezenta inducția. Acest proces de inducție lung și târăgănat se ocupa apoi de relaxarea diferitelor părți ale corpului. Apoi se făceau diverse teste pentru a se aproxima adâncimea transei, înainte ca hipnoterapeutul să continue să lucreze. Unele din aceste proceduri mai sunt folosite și astăzi și încă mai sunt predate în școli. Multe din ele sunt prezentate în filme, ca având efecte spectaculoase. Dar majoritatea hipnoterapeuților au progresat și folosesc acum metode mult mai rapide. Eu mi-am dezvoltat tehnica pe care o folosesc în prezent, eliminând acele părți din inducție care durau mult timp și nu erau necesare. Tehnicile moderne implică folosirea vocii, a imagisticii și a vizualizării.

Prima dată m-am ocupat cu reîncarnarea și cu regresiiile în viețile trecute, în anul 1968. Soțul meu, Johnny, a fost militar de carieră în Marina SUA timp de peste douăzeci de ani și tocmai revenise din Vietnam. Eram staționați în Texas și încercam să revenim la o viață normală, după patru ani de separare. Soțul meu (care era hipnoterapeutul principal) și cu mine lucram cu o tânără care avea probleme cu adicția pentru mâncare.

Era supraponderală și avea probleme cu rinichii, astfel încât doctorul i-a sugerat că ar putea apela la hipnoză ca să o ajute. Până la acest caz, mai făcusem doar hipnoză convențională, lucrând cu diverse dependențe. Lucrasem numai cu oameni care doreau să nu mai fumeze sau să slăbească. Nici în cele mai fanteziste vise nu ne-am închipuit vreodată ce se putea realiza. Am început să lucrăm cu această femeie și am regresat-o la evenimente semnificative din viața prezentă, când, deodată, ea a sărit în altă viață, în care era o tânără la modă în sălbaticii ani '20, la Chicago. E puțin spus că am fost surprinși. Am privit cu uimire cum ea s-a transformat și a adoptat o personalitate diferită, cu alte tipare vocale și alte gesturi. A devenit literalmente o altă persoană, chiar în fața ochilor noștri. A fost pentru prima dată când am fost expuși la fenomenul reîncarnării. Întreaga poveste este relatată în prima mea carte, *Amintirea a cinci vieți*. Aceasta este prima carte pe care am scris-o vreodată. Nu a fost niciodată publicată și nici nu știu dacă va fi publicată vreodată, pentru că pare comună acum, când s-au întâmplat atâtea lucruri în cariera mea. Dar unii oameni mi-au spus că ar fi totuși interesant să se prezinte povestea începuturilor mele în domeniul hipnozei.

Pe măsură ce lucram cu femeia, curiozitatea ne-a făcut să vrem mai mult și am dorit să aflăm mai multe despre fenomenul reîncarnării. Voiam să vedem unde putem să ajungem prin hipnoză. Am regresat-o în cinci vieți diferite, mergând înapoi până în punctul în care a fost creată de Dumnezeu.

Toate sesiunile au fost înregistrate pe un magnetofon portabil cu benzi, cum erau pe vremea aceea. Spun portabil, dar era foarte mare și greu de transportat și avea niște role cu benzi de 20 de centimetri. În zilele acelea nu

existau cărți cu instrucțiuni care să ghideze hipnoterapeutul și nu știam la ce să ne așteptăm. Singura carte de acest gen publicată atunci era *În căutarea lui Bridey Murphy*, de Morey Bernstein. Este o carte considerată clasică, dar acum este depășită și nu ar mai publica-o cineva. Ea a apărut la momentul potrivit. Prin urmare, nu aveam nimic care să ne ghideze, când am început să călătorim înapoi în timp cu această femeie și am văzut cum literalmente își asumă alte personalități, pe măsură ce treceam prin diferite perioade de timp. Ne-am inventat propriile reguli, pe măsură ce lucram și rezultatele au fost remarcabile. De asemenea, în timp ce experimentam, pentru că nimeni n-a spus ce trebuia să facem, am dus-o în viitor ca să vedem ce vom face noi în viitor și ea ne-a văzut trăind la țară într-un mediu rural, înconjurați de nepoți. Nu am spus nimănui care era identitatea femeii cu care lucram, dar câțiva prieteni din Marină au auzit de experimentul nostru și au venit acasă la noi pentru a afla ultimele noutăți, prezentate în ultimul capitol. Această experiență ne-a schimbat viața și sistemul de credințe pentru totdeauna.

Anul 1968 a fost un an semnificativ în viața mea, pentru că atunci s-a schimbat totul pentru mine și viața mea nu a mai revenit niciodată la normal. Soțul meu a fost pe punctul de a muri într-un accident oribil de automobil, în timp ce conducea într-o noapte mașina spre baza militară a Marinei. A fost lovit frontal de un șofer beat și a fost mutilat în dubița noastră Volkswagen, zdrobită ca un acordeon. Doctorii au spus că este un miracol că a supraviețuit. Avea răni foarte grave și extinse, din cauza cărora ar fi trebuit să moară. Unul din motivele pentru care viața lui a fost salvată este că în automobilul din spatele mașinii lui Johnny se afla un medic militar, abia întors din Vietnam. Acest om era obișnuit să trateze cazuri

de urgență extremă pe câmpul de luptă și a fost capabil să-l ajute pe Johnny, să-i oprească sângerarea până la moarte. Între timp, a sosit echipa medicală de urgență de la baza militară, dar deși se oprise cu succes sângerarea, Johnny era încă prins în rămășițele mașinii. A fost necesară multă muncă pentru a fi eliberat. Apoi a fost transportat cu elicopterul la spitalul Marinei, Corpus Christi.

Când am sosit la reanimare, au venit la mine cinci medici, care mi-au prezentat diferite motive, pentru care credeau ei că soțul meu nu va supraviețui până dimineață. Au fost uimiți că eu nu m-am panicat. Eu le-am spus că greșesc, că soțul meu nu va muri. Dar nu puteam să le spun de unde știam acest lucru. Cum putea el să moară, dacă eu îl văzusem în viitor, înconjurat de nepoți? Știam că acest lucru este adevărat. Credeam în aceste informații pe care le descoperisem în munca noastră și dacă tot credeam într-o bucătică de informație, atunci trebuia să cred totul. Această credință m-a ajutat să-mi păstrez mințile, în perioada îngrozitoare care a urmat.

Atunci nu-mi dădeam seama, dar sistemul de credință al multor oameni de la baza militară a fost pus la încercare. Unii au spus că accidentul era o pedeapsă de la Dumnezeu, pentru că scormonisem în ceva considerat a fi lucrul cu diavolul: reîncarnarea. Trăgeam cu ochiul după colț în întuneric, deschideam uși care nu mai fuseseră niciodată deschise sau care ar fi trebuit să rămână închise. Nu puteam să cred ce spuneau acești oameni, pentru că în lucrul cu pacienta noastră ne apăruse un Dumnezeu iubitor și bun, nu un Dumnezeu răzbunător. Nu puteam înțelege cauza din spatele acestei întâmplări dramatice care mi-a întors lumea pe dos, dar știam cu certitudine că dorința noastră de a explora, în căutarea cunoașterii, nu era pedepsită. Ar fi fost o ironie a sortii ca Johnny să

supraviețuiescă unui război cumplit, doar ca să moară din neglijența unui șofer beat. Așa ceva nu putea să se întâmple. Doctorii l-au numit „omul-miracol”, pentru că, împotriva sorților, el a supraviețuit. A fost începutul unui coșmar care a durat mai mulți ani.

După luni de tratament la reanimare și după un an petrecut în spital (opt luni a stat într-un ghips care-i cuprindea tot corpul), a fost eliberat din Marină cu statutul de veteran cu dizabilități. Atunci ne-am hotărât să ne mutăm pe dealurile din Arkansas, unde credeam că putem trăi din pensia lui militară, ca să ne întreținem cei patru copii. Pe vremea aceea era absolut necesar să trăim la țară, datorită vieții mai ieftine, dar mai târziu m-am bucurat că aveam acest sanctuar, retras printre dealuri greu accesibile. Johnny a petrecut 25 de ani într-un scaun cu rotile. Pentru că piciorul îi fusese amputat parțial, se putea deplasa numai cu niște cârje și conducea o mașină special concepută pentru a fi condusă manual. Eram complet focusată doar pe îngrijirea soțului meu și pe creșterea copiilor.

Aventura mea în domeniul hipnozei și al reîncarnării a trebuit să fie pusă în așteptare și m-am aruncat în greutățile vieții. Interesul meu pentru hipnoză nu a fost reaprins decât după ce copiii mei au plecat de-acasă, s-au căsătorit sau au mers la universități. Atunci când au plecat copiii, m-a lovit sindromul „cuibului gol” și m-am confruntat cu dilema: „Ce voi face cu restul vieții mele?”. M-am hotărât să fac ceva neobișnuit, ceva care nu era considerat „normal” pentru o femeie de condiția mea. M-am hotărât să revin la hipnoză, deși nu aveam nicio idee unde îmi voi găsi clienții, în dealurile din Arkansas. Știam doar că asta doream să fac. Nu-mi plăcea metoda de inducție lungă și trăgănată, care

era populară în anii '60. Știam că trebuie să existe tehnici mai ușoare și mai rapide. Așa că am studiat noile metode și am descoperit că starea de transă putea fi indusă cu ajutorul imageriei și vizualizării. Nu mai doream să mă focusez pe hipnoza obișnuită, ca să ajut oamenii să-și întrerupă o adicție, cum ar fi fumatul, mâncatul în exces etc. Mi se trezise interesul pentru reîncarnare. Pe asta doream eu să mă concentrez. La sfârșitul anilor '70 și începutul anilor '80, existau foarte puține cărți publicate, care să ajute hipnoterapeutul în domeniul terapiei prin regresie în viețile trecute.

A trebuit să îmi inventez propria tehnică. Nu după mult timp, am descoperit că cea mai mare parte din ce se preda în hipnoza tradițională nu era necesar. Am renunțat la o parte din acești pași și am folosit metode mai rapide. Atât timp cât pacientului nu i se face rău, cred că hipnoterapeutul poate experimenta ce anume funcționează și ce nu funcționează. La urma urmelor, cineva trebuie ca undeva, cumva, să descopere cum se ajunge cel mai eficient în starea de transă. Știam că explorez un teren nou. Acum, după 30 de ani de perfecționare a tehnicii, mi-am dezvoltat propria metodă. Îmi place să lucrez în starea somnambulă (care e cea mai adâncă stare de transă posibilă), pentru că eu cred că acolo se află toate răspunsurile. Mulți hipnoterapeuți nu vor să intre acolo, pentru că „acolo se întâmplă lucruri ciudate”. Oricine mi-a citit cărțile, știe că într-adevăr acolo se întâmplă lucruri ciudate. Majoritatea hipnoterapeuților sunt pregătiți să coboare clientul doar într-o stare ușoară de transă. La acest nivel, mintea conștientă este foarte activă și intervine de multe ori. Se pot obține informații și la acest nivel, dar în acest caz nu accesăm cooperarea completă a minții subconștiente, care se produce doar

la nivel somnambul, când interferența minții conștiente este eliminată. În mod normal, o persoană nu-și amintește nimic după o astfel de regresie și crede că doar a ațipit. Cam unul din 20-30 de oameni va intra automat și spontan în starea de transă somnambulă. Cu tehnica pe care am dezvoltat-o eu, se inversează procentajul: doar un om din 20-30 nu va intra acolo. Este o metodă foarte eficientă de a da la o parte mintea conștientă și de a permite subconștientului să găsească răspunsurile. Aceasta este metoda pe care o predau acum în clasele de hipnoterapie, iar studenții mei raportează aceleași rezultate uimitoare.

Când mi-am început cu adevărat terapia, la începutul anilor '70, am descoperit existența unui tipar. Asta s-a întâmplat înainte de a-mi descoperi metoda prin care să contactez mintea subconștientă. Cu timpul, tiparul a devenit mai clar. Am descoperit că cea mai mare parte a problemelor pe care le au oamenii (de natură fizică, mentală, alergii, fobii sau din domeniul relațiilor etc.) își are originea în evenimente care nu s-au petrecut în viața prezentă, ci în alte vieți trecute. Mulți dintre clienții mei au petrecut ani întregi, mergând de la doctor la doctor din domeniul medical și psihiatric, cu foarte puțin succes în descoperirea răspunsurilor la problemele persistente, din cauză că doctorii se focusau doar pe simptomele fizice evidente și pe evenimentele petrecute în viața curentă. Uneori, problema poate fi descoperită în evenimente care s-au petrecut în copilărie, dar în majoritatea cazurilor cu care am lucrat, răspunsul se afla în trecut.

Eu cred că viețile trecute se găsesc pe o altă vibrație sau frecvență. Când regresăm în acele vieți, schimbăm frecvențele, ca să le vedem și să le experimentăm, așa cum ai schimba canalul la radio sau la televizor. Uneori, aceste frecvențe provoacă stagnare sau boală.

În tehnica mea am obținut cele mai bune rezultate, contactând ceea ce eu numesc mintea subconștientă. La un punct crucial în sesiunea de hipnoză, după ce subiectul și-a localizat viața trecută care conține răspunsurile la problemele din viața prezentă, îi cer să comunice cu subconștientul, care are întotdeauna răspunsurile și ne oferă informațiile dorite.

În hipnoza tradițională, practicianul este învățat cum să primească răspunsurile de la subconștient, prin folosirea unor semne făcute cu mâna. Persoana este instruită să ridice un deget pentru da și alt deget pentru nu. Asta mi se pare foarte lent și limitativ. De ce să folosești această metodă, când poți vorbi direct cu subconștientul și îți va răspunde verbal? Prin metoda mea poți conversa direct cu el și poți afla răspunsurile la absolut orice dorești să afli. Funcționează în ambele direcții.

Definiția mea asupra subconștientului este: cea parte a minții care are grijă de corp. El reglează sistemele corpului. Nu trebuie să-i spui inimii tale să bată și nu-ți spui că trebuie să respiri. Treaba subconștientului este de a monitoriza constant ce se întâmplă și el știe tot ce se petrece în corpul persoanei. Acesta este modul prin care obținem răspunsuri, cu privire la problemele de sănătate. Am descoperit că fiecare simptom fizic, fiecare boală, este un mesaj de la subconștient. Acesta încearcă cu disperare să ne atragă atenția, încearcă să ne comunice ceva și va persevera până vom înțelege. Dacă nu acordăm atenție bolii, aceasta va continua să se înrăutățească, până când va fi prea târziu să se mai poată repara. Știu că acest lucru este adevărat, pentru că aceleași simptome s-au manifestat în legătură cu aceleași probleme, în multe vieți ale pacienților mei. Mi-aș dori ca subconștientul să găsească o metodă mai puțin

LIBRIS dureroasă de a transmite un mesaj. Adeseori, mă întreb: „Nu ar fi mai ușor să ne trimiți o notiță?”. Subconștientul crede că ne transmite un mesaj direct pe care persoana ar trebui să-l înțeleagă, dar de cele mai multe ori nu așa stau lucrurile. Suntem mult prea focuși pe viețile actuale, pentru a ne întreba de ce avem aceste dureri de cap sau de șale, care persistă. Când avem o sesiune de lucru și descoperim motivul disconfortului (uneori, motivele sunt atât de extraordinare, încât nu cred că există cineva care ar putea face conexiunile conștient), atunci mesajul a fost transmis și încetează disconfortul fizic. Nu mai există motiv ca acest disconfort să existe, deoarece mesajul a fost transmis și înțeles. Atunci persoana poate reveni la starea de sănătate, dacă face schimbările necesare în viața personală. Întotdeauna este vorba de responsabilizarea persoanei. Subconștientul își face partea sa, dar liberul arbitru al persoanei este întotdeauna respectat.

Știu că aceste afirmații par a fi radicale și nu se potrivesc cu metodele tradiționale de tratament, dar eu pot doar să raportez ceea ce am descoperit și am observat la mii de oameni.

Eu cred că subconștientul este păstrătorul înregistrărilor, este echivalentul unui computer uriaș. El înregistrează tot ce s-a întâmplat în viața unei persoane. Din această cauză, aceste informații pot fi accesate prin metoda hipnozei. Dacă unei persoane i s-ar cere să revină la aniversarea vârstei de 12 ani, ar putea să-și amintească în detaliu petrecerea, inclusiv ce fel de tort era, cine a fost prezent, ce cadouri s-au primit etc. Subconștientul înregistrează fiecare detaliu minuscul. Multe din aceste informații sunt inutile și mă întreb ce face subconștientul cu toate aceste detalii? De exemplu, la un moment dat, ești bombardat de mii de informații legate de simțul

văzului, de miros, informații senzoriale și multe altele. Dacă ai fi conștient de toate astea, ai fi copleșit și nu ai mai putea funcționa. De aceea este necesar să te concentrezi numai pe informațiile necesare ca să-ți trăiești viața de zi cu zi. Dar subconștientul cunoaște întotdeauna, înregistrează și stochează aceste informații. În ce scop? Vom explora asta mai târziu în această carte. Asta ar putea explica de unde vin revelațiile psihice bruște și intuițiile. Cred că acestea fac parte din informațiile care ne vin la nivel conștient la un moment dat, de care în mod normal nu avem nevoie. Dar fiindcă aceste informații se găsesc acolo, ele se transmit cumva până în lumea noastră conștientă. Când acest lucru se petrece, este considerat un fenomen miraculos, deși acest vas imens de informații se află mereu acolo și așteaptă să fie accesat.

Subconștientul înregistrează nu doar ce i s-a întâmplat unei persoane în această viață, ci tot ce i s-a întâmplat în viețile trecute și în toate existențele din lumea dintre vieți. Multe din aceste informații nu au aplicație la viața noastră curentă. Pot fi accesate din curiozitate și ar fi interesante de știut, dar cum ar putea servi ele pentru rezolvarea problemelor din viața curentă?

Aceasta este una din greșelile pe care le fac mulți hipnoterapeuți. Ei consideră că nu ar avea vreo valoare să-ți duci pacienții într-o viață trecută, decât dacă o faci din motive de curiozitate, pentru a te distra sau din pură fantezie (deși multe dintre aceste vieți trecute nu sunt deloc distractive). Acesta este motivul pentru care mi-am dezvoltat propria tehnică. Eu duc persoana în viața care este cea mai relevantă și mai potrivită pentru rezolvarea problemelor din viața prezentă. Eu nu conduc niciodată clientul, nu-i spun unde să meargă. Îi permit subconștientului să-l ducă pe client în viața pe care o